"הַחֲבֵרוֹת מְנַצַּחַת"

עַדִי הָיְתָה יַלְדָּה שְׂמֵחָה, עִם חִיּוּךְ גָּדוֹל וְעֵינַיִם נוֹצְצוֹת.

הִיא יָדְעָה שֶׁכָּל מַה שֶׁקּוֹרֶה בָּעוֹלָם –

קוֹרֶה כִּי ה' מְסַדֵּר אֶת זֶה בְּדִיּוּק בִּשְׁבִילֵנוּ.

כָּל עֶרֶב לִפְנֵי הַשֵּׁינָה הִיא הָיְתָה לוֹחֶשֶׁת:

"תּוֹדָה ה' עַל הַיּוֹם הַיָּפֶה שֶׁנָּתַתָּ לִי."

אֲבָל בַּגַּן הִיא שָׂמָה לֵב לְמַשֶּׁהוּ...

בַּהַפְסָקָה, בְּכָל יוֹם, הָיְתָה יוֹשֶׁבֶת

יַלְדָּה בְּשֵׁם רוּתֶם עַל סַפְסָל לְבַדָּהּ.

הִיא לֹא שִׂיחֲקָה עִם אַף אֶחָד, רַק צִיְּרָה בְּשֶׁקֶט בַּמַּחְבֶּרֶת שֶׁלָּהּ.

עַדִי הִסְתַּכְּלָה עָלֶיהָ וְחָשְׁבָה:

"ה' נָתַן לִי לֵב שָׂמֵחַ, אוּלַי הוּא

שָׁלַח אוֹתִי לְשַׂמֵּחַ גַּם אֶת רוֹתֶם."

הִיא נָשְׁמָה עָמוֹק, הִתְפַּלְּלָה בַּלֵּב:

"ה', תֵּן לִי אוֹמֶץ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה יָפֶה,"

וְקָמָה אֵלֶיהָ.

“שָׁלוֹם, אֲנִי עֲדִי! רוֹצָה לְשַׂחֵק אִיתִּי?” הִיא שָׁאֲלָה בְּחִיּוּךְ רָחָב.

רוֹתֶם הֵרִימָה אֶת הָרֹאשׁ, מוּפְתַּעַת.

“בֶּאֱמֶת? כֵּן!” הִיא חִיְּכָה חִיּוּךְ

גָּדוֹל, כְּאִילּוּ הַשֶּׁמֶשׁ יָצְאָה לָהּ בַּלֵּב.

מֵאוֹתוֹ רֶגַע – עַדִי וְרוֹתֶם הָיוּ כְּמַעַט תָּמִיד בְּיַחַד.

הֵן שִׂיחֲקוּ בְּבוּבוֹת, רָכְבוּ עַל אוֹפַנַּיִים, הֵכִינוּ

עוּגִיּוֹת עִם שׁוֹקוֹלָד צִ׳יפְּס, וּבָנוּ מִבְצָר עֲנָקִי בַּסָּלוֹן.

עַדִי גִּילְתָה שֶׁלְּרוֹתֶם יֵשׁ רַעְיוֹנוֹת מַצְחִיקִים בְּמִיוּחָד,

וְרוֹתֶם לָמְדָה שֶׁעַדִי תָּמִיד יוֹדַעַת אֵיךְ לְשַׂמֵּחַ.

לִפְעָמִים הֵן הָיוּ רוֹצוֹת לְשַׂחֵק בִּדְבָרִים

שׁוֹנִים, אֲבָל עֲדִי תָּמִיד אָמְרָה:

"ה' אוֹהֵב כְּשֶׁאֲנַחְנוּ בְּיַחַד בְּשָׁלוֹם.

חֲבֵרוּת חֲשׁוּבָה יוֹתֵר מִכָּל מִשְׂחָק."

וְאָז הֵן הָיוּ מוֹצְאוֹת פִּתְרוֹן שֶׁשִּׂמַּח אֶת שְׁתֵּיהֶן.

וְכָךְ, בִּזְכוּת הַלֵּב הַטּוֹב שֶׁל עֲדִי וְהַכַּוָּונָה שֶׁל ה',

רוֹתֶם מָצְאָה חֲבֵרָה אֲמִיתִית, וַעֲדִי מָצְאָה אָחוֹת לַלֵּב.

וּבְכָל עֶרֶב, שְׁתֵּיהֶן אָמְרוּ תּוֹדָה לַה' שֶׁזִּימֵּן לָהֶן אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה.

חֲבֵרוּת אֲמִיתִית – מַתָּנָה מֵה', וְתָמִיד מְנַצַּחַת